

Izhaja vsak četrtek,
Velja s poštnino vred in
v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . 3 fl.
" pol leta . 1 fl. 50 k.
" $\frac{1}{4}$ " . fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . 2 fl. 50 k.
" pol leta . 1 fl. 30 k.
" $\frac{1}{4}$ " . fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigaru Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

Naročnina sprejema vrednost v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi ne prijemajo.

Oznanila se prijemajo in plača se za navadno vrstico če se oznanilo natisne enkrat, 10 kr., če dvakrat, 15 kr., če trikrat 20 kr., in vsakokrat za kolek 30 k.

"Poduk v gospodarstvu bogati deželo."

Štv. 12.

V Mariboru 24. marca 1870.

Tečaj IV.

Postava od 8. februarja 1869,

veljavna za vojvodstvo štajarsko, kar se tiče nadzorništva šolskega.

I. Splošne odločbe.

§. 1. Za vodstvo, nadzorovanje in odrejstvo ljudskih šol in pripravniki za učitelje v vojvodstvu Štajarskem se naj postavi:

- V glavnem deželnem mestu Gradcu deželno šolsko svetovalstvo, kot najviša deželna gospodska.
- V vsakem šolskem okraju okrajno šolsko svetovalstvo.
- Za vsako šolsko srenjo krajno šolsko svetovalstvo (§. 10 postav od 25. maja 1868).

§. 2. Oskrbovanje, vodstvo in neposredno nadzorstvo poduka v veri in bogočastju za različne sovernike v ljudskih in srednjih šolah, se pripušča dotičnim sovernikom do tega, da se ne bodo skrajšale pravice državnega šolskega nadzorništva, kar se tiče vere.

Poduk v drugih predmetih v teh šolah je neodvisen od upliva vsake cerkve in sovernikov (§. 2 p. 25. maja 1868).

II. Šolsko svetovalstvo.

§. 3. Ljudske šole, ki se zdržavajo s državnimi, deželnimi ali srenjskimi pripomočki celo ali deloma, h katerim se tudi morajo rajtati vsakdanje in daljne izobraževalne šole in šole za ženska dela; nadzoruje in vodi krajno šolsko svetovalstvo.

§. 4. Šolska srenja je sestavljena iz jedne ali več krajnih srenj ali delkov srenj, kterih prebivalci so po postavi dolžni, se jim odločene šole (srenjske šole) poslužiti, (so všoljeni).

§. 5. Šolsko srenje ustanovi in omeji deželno šolsko svetovalstvo potem, ko je okrajno šolsko svetovalstvo to predložilo, in ko so se dotične srenje zastran tega poprašale.

§. 6. Krajno šolsko svetovalstvo je sestavljeno:

- iz krajnega šolskega svetovalstva,
- iz učitelja javne ljudske šole, ktera se nahaja v srenji šolski, ali, če je v taki šoli več učiteljev, iz ravnatelja ali pravega učitelja,
- iz jednega kateketa (učitelja verozakona) onih sovernikov, ki se v srenji nahajajo.
- iz najmanj petih udov, ktere izvoli srenjski zastop v krajno šolsko svetovalstvo. Koliko udov vendar pride iz vsake dotične srenje v krajno šolsko svetovalstvo, odloči deželno šolsko svetovalstvo.

§. 7. Okrajnega šolskega nadzornika imenuje okrajno šolsko svetovalstvo.

Ako več šol spada pod okrajno šolsko svetovalstvo, stopi v okrajno šolsko svetovalstvo ravnatelj one šole, ktera je med drugimi v najvišem redu, in če so vse v jednakem redu, on ravnatelj, kteri je že najstarejši (kot ravnatelj) teh šol.

Ali tudi ravnatelji drugih šol se vdeležijo krajnega šolskega svetovalstva in glasujejo, če je obravnavana o stvarih, ktere se tičejo jihovih šol.

Če je v oni isti srenji več šol in pri teh več učiteljev verozakona, stopi on v okrajno šolsko svetovalstvo, ki je najstarejši v službi.

§. 8. V okrajno šolsko svetovalstvo se lehko volijo vsi

oni, ki so sposobni, da se smejo voliti v srenjski zastop ene onih srenj, ktere spadajo v okrajno šolsko svetovalstvo.

Če kdo zgubi sposobnost take volitve, mora izstopiti iz krajnega šolskega svetovalstva.

Odreči se volitve v okrajno svetovalstvo se sme samo on, ki ima pravico se odreči volitve v srenjski zastop ali on, ki je zadnjih šest let že bil ud šolskega svetovalstva. Če se kdo neopravičeno brani stopiti v okrajno šolsko svetovalstvo, ali ni delaven v njem, se kaznuje z globo do 100 gld.

Denarna globa se porabi za šolske namene.

§. 19. Srenjski predstojnik dotične srenje odloči kraj in uro volitve, in oznani to politični gospodski, ktera pošlje komisarja k volitvi.

§. 10. K volitvi se pozove v vsaki srenji srenjski zastop in glasuje se tako, da odda vsak na papir napisane glase. Izvoljen je tisti, ki ima pri prvem glasovanju absolutno večino (več kakor pol glasov onih, ki so volili).

Če bi se primerilo, da nebi nikdar dobil absolutne večine glasov, se gre k ozejši volitvi in volilec morajo se onih kandidatov držati (jim glase davati) ki so pri prvem glasovanju relativno že največ glasov dobili. V ozejšo volitev se mora še enkrat toliko kandidatov vzeti, kolikor se udov mora voliti v krajno šolsko svetovalstvo.

Če imajo jednak glas, morajo srečkatki.

§. 11. Opravilo okrajnega šolskega svetovalstva traja šest let; če v tem času posamezni udi odpadejo, se morajo novi imenovati, ali prav za prav voliti za ostali čas delavnosti.

Po treh letih izstopi polovica, in če je neravna številka, veča številka onih udov iz svetovalstva, ktera je volila srenja. Lehko se spet volijo oni, ki so izstopili.

§. 12. Udje krajnega šolskega zastopa, kterega ustavitev se mora naznaniti okrajnemu šolskemu svetovalstvu, volijo med seboj s absolutnimi glasi predsednika in njegovega namestnika na tri leta. Če je vendar volitev predsednika in tudi njegovega namestnika zadržana, predseduje najstarejši med udi krajnega šolskega svetovalstva.

§. 13. Krajno šolsko svetovalstvo mora skrbeti za to, da se izpolnjujejo šolske postave, kakor tudi ukazi viših šolskih gospodsk, in da se uravnajo potrebno in prilično šolske stvari.

V obči ima okrajno šolsko svetovalstvo on obseg željavnosti, kterega je dozdaj imel zastran šol, krajni duhovnik, krajni šolski nadzornik in odborniki šolske konkurenčije, in njegova delavnost mora obsegati vse, kar je po krajnih razmerah potrebno, da se zboljšajo šolske stvari. (Dalje.)

Gospodarske stvari.

Umni sadjorejec.

Dostavek.

Vsa ta plemena, ki so dosehdob imenovana in kratko popisana, naj so že jabelka, hruške, črešnje, slive itd., in še mnogo drugih, se dobijo že požlahnjena drevesa po majhnih ceni v Ljubljani, pa tudi v Gradcu, kder jih kmetijske družbe v svojih sadiščih na prodaj imajo. Nekaj je tudi že pri nas takega žlahnjenega sadnega drevja, in se toraj lahko cepiči dobijo, če že ni mogoče bliže požlahnjene dreves kupiti.

Tudi imamo mnogovrstnega sadja ki ni zavreči, ker je žlahno in dobro na vse strani, ter prav vdomačeno, nektero je menda tudi zgoraj imenovano in popisano; toda mi ga vse drugače imenujemo, postavim: ledarce, železence, lukovence, matovce, butule, špicovke, muškatne, lovrenčovke, žitence itd. tako razno pri nas imenujejo razna plemena jabelk. Ravno tako je s hruškinimi imeni, ki so mi znana, kakor: sršenke ali sršenovke, prosenice, dalanjeti, dule, moštne, funtnice, ovsenke, Šmarječke itd. Dalje, imenujejo črešnje: črnljice, belice zgodnje, belice pozne, kamenčnice itd. Slike ali česplje zovejo: slive, debele slive, rudeče, modre, rumene ali žolte, konjsnice, konjsnice debele, modre, žolte, perdlache ali drobne koujšnice itd. Vse to sadje je koristno in dobro. Le to je želeti, da se tisto sadno drevje najbolj pomnožuje in razširja, ki je okusnejše, prijetnejše in žlahnejše, ob kratkem rečeno: kdo največ zaleže.

V ta namen so poprej navedena plemena sadnega drevja da se razun domačih, še tudi izmed imenovanih dreves lahko izvolijo taka, ktera posestniku bolj dopadejo, mu več dobička donašajo, ker so bolj njegovemu kraju in zemlji dostojna. Zakaj, kder je obilo sadnega drevja sajenega, je tudi zemlja več vrednosti, vlastnik si pa ob enem dohodku pomnoži, ki ga jako malo prizadenejo; vendar večkrat vsa družina od sadja živi, kdaj sadno drevje obrodi. Neumno je toraj praviti: "Zakaj bi drevje sadil, saj ne bom sadja dočakal?" — Ti rečem: Če ti ne, pa tvoji otroci in potoniki. Inače pa se s tem samo leni nevedneži izgovarjajo, ki se raje po sencah polegajo ali po krčmah posedavajo, kakor pa da bi se kaj boljšega učili in poprijeli.

Ni še sto let, ko je pri nas bilo še jako malo žlahnegn sadja, in gotovo ga tudi mi ne bi imeli še sedaj, če ga pridni naši predniki ne bi spravili in za nas skrbeli. Kako pa se da pomnožiti in izrediti sadno drevje, se bo kaj povedalo. Vendar preden od drevesnice ali sadišča, kder se mlada drevesa izrejajo, govorimo, bo dobro opomniti tiste posestnike, ki si nočejo ali nemorejo požahnjenih dreves kupiti, da si jih doma v vrtu v kaki gredici izredijo, če koščice ali peške vsadijo. Še krajša pot do sadnih dreves priti pa je ta. Za svojo potrebo si zamore vlastnik naj stanovitejšib in trdniših dreves pripraviti, če koščice ali peške tje vsadi, kder bo po tem tudi drevo svoje dni stalo. Mora pa se mu pogosto zemlja rahljati in gledati, da v suši dovolj vlage imai, in ga živina ne poškoduje. Tudi je treba, dokler se ne pocepijo, jim stranske vejice porezovati. Za jabelka in hruške je dobro, če se jim tudi vrhovi do najboljšega popka porežo, da bolj čvrste mladike poženejo; orebu, kostanju črešnji, slivi itd., pa se vrhovi ne porežejo, samo stranske vejice.

(Dalje prih.)

O grobanju.

(Spisal Fr. Jančar.)

Vsako leto se zamore grobati, še celo kadar je poletiča trto poškodila, se večkrat najde prav zdrava trta in na nji čiste neoškodovane rozge. Ako je rečic veliko, se zamore taka trta pogrobati ali saj vlačenec položiti; s tem se vinograd zgosti, trte bo več, pa tudi grozdja več: več trte več grozdja; kar je našim vinogradom brez izjemka želeti.

Grobajo se naj le veče vrednosti trte, kakor: rivček dišeči, laški, traminec, žlahne mušice, žlahnina bela, rudeča, krlhlikovec, klešeč, šipon itd., s tem se sedajnemu vinskemu okusu najbolj ustreže. Res je, to trtino pleme ne daja nikdar tolakega pridelka, kakor velki šipon in belina, križovanjek ali zelenika, ako dozori in se ne osuši, šilhar ali rudeči blank, ako obrodi, kar pa je tako redkekrati — ker zgoraj omenjena plemena že na sebi imajo navadno srednje velikosti grozdje, gosto jagodje in močno stisneno, kakor klešeč, traminec, žlahne mušice itd. Krlhlikovec, žlahnina bela in še rudeča imajo večo grozdje — oba rivčeka (rizlingarja) dišeči in laški pa srednje velikosti grozdje in tudi stisneno jagodje ter le v prav rodovitni zemlji storita šiponu enako veliko grozdje, toda pridelek ni takrat tolake vrednosti, ki je bolj voden, in toraj ni dovolj dozorjen, spečen in pražen. Razun tega je še tudi ta napaka pri teh plemenih, ker se sicer na brente veliko število natrga grozdja ali mošta se nikakor ne izvlači toliko, kakor iz naših prostih malocejenih plemen. Zakaj iz dolgega pečovja kakor pri rivčekih, in iz obilnega rečlevja kakor pri žlahni mušici, traminec itd., se brente namnožijo, vinskega soka pa ne dado: le dobrota množino ali obilnost tu nadomestuje.

Tudi še sedaj ni zamujeno grobati, kdor ni skozi zimo, ko je kopno bilo, grobati hotel. Ako je ktera trta pozebla v tem ostrem mrazu, je k večemu stari les popokal, ktere gre tikoma pri zemlji porezati, in trta bo po tom na novo mlade rozge prav čvrste pognala. Ako pa je trta tudi v zemlji pozebla, se mora z drugo trto nadomestiti bodisi s saditvo, grobanjem ali vlačenco. Sicer pa je ta mraz le suh bil in ni bilo rožje ali trta mokrotna; tudi preostrih vetrov severnih ni bilo.

Nekteri poskušajo kaljivost z odrezanimi rozmami, ktere v loneu na peč postavijo, toda to ni v obče veljavno. Zakaj lahko se ravno tiste rozge v poskušnjo porežo, ki so najčvrsteje. Inače pa tudi to ne škodil in nekaj dokaže, ker trta tudi v lesu in balici muževne mladike požene, kakor to vidimo na ostarelem drevesu, ktero je celo votlo, pa vendar iz beline in lesa nove svrše in mladike požene in debele veje stori, ter prav mnogo sadu doprinaša.

Leta 1867 sem dal mlado trsovo grobati, še komaj eno leto sajeno, in želet že v jeseni bolj robato izraščeno rožje pogrobano imeti. Ali zabutani ljudje mi niso dopustili, češ: še ni trta dozorela! po sv. Martinu še le gre grobati, takrat je trta zrela. — V resnici pa so ti ljudje menda še imeli svojih opravkov, in moral sem se vdati pri vsem svojem dozoru. Zakaj če je grozdje dozorelo, mora vsikak tudi trta dozoreti, saj nad polovico svoje dolgoti. Kar se o sv. Martinu zori, je le mraz, ki sok stisne in skorjo zrumeni ali rujavo stori, kilavo ali zeleno rožje pa zgrbanči in krpasto učini, nikoli pa ga ne dozori; to oči svedočijo brez pamet. In ker je moralo tako biti, so mi toraj tudi v resnici še le po sv. Martinu pogrobali mlado trsovo, se vé, tudi mnogo kilovega krpastega rožja; zakaj po mnenju tih ljudi je sedaj vse rožje zrelo. Ali sam sem se čudil prihodnje leto, kako je celo tako krpasto, nedozorelo rožje pogrobano čvrsto pognalo in lepo rastlo! Tisto leto je sicer le močno mladje storilo, grozdja pa v obče nobenega ni ne nastavilo, in kder se je kakošni pobrek zapazil, se je osipal — pa tim več je grozdja bilo na laškem rivčeku prihodnje leto 1869. Sedaj je prav močna in rodovitna trta videti. (Konec pr.)

Dopisi.

V Ptiju dné 22. sušca 1870. Zbrani rodoljubi ptujskega okraja priporočajo sledeče kandidate za okrajni zastop, in sicer:

a) Za veliko posestvo:

Gosp. dr. Jakob Ploj, odvetnik v Ptiju; g. Ant. Sloboda, posestnik; g. Jakob Meško, župnik; g. dr. Križan Kajetan, odvetnik; g. Ferdinand Račp, v Ptiju; g. grof Wurmbrand na Borlu; g. D. Geršak v Ptiju; g. Franc Wibmer v Ptiju; g. And. Jurca, trgovec; g. Šenčer, c. k. bilježnik.

b) za občine:

G. Martin Kaiser, g. J. Leskošek, v Ptiju; g. Janez Družovič iz Drbetincev; g. Jožef Muršec iz Podvinec; g. Franc Koser iz št. Lovrencu; g. J. Horvat iz Nove vesi; g. Božidar Raič iz sv. Barbare; g. J. Habianič iz Gruškovja; g. N. Kotolenko, predstojnik na Zavrči; g. J. Marinčič, predstojnik pri sv. Vrbancu.

Prošeni so vsi narodni volilci, da se uro pred volitvijo snidejo v čitalnici in o volitvi na tenje pogovorijo.

Od Malenchedelje 20. sušca 1870. Poglejmo in posmislimo malo učiteljski stan, kako se mu zdaj po novi vrvnavi na deželi kaj godi; poprej se je govorilo kako bo po novi vrvnavi za vse učitelje dobro. Nadučitelj ali (školnik), se je reklo, bo imel 600 gl. podučitelj (kantnar) pa 300 gl. plače — na papirju. — Stare doslužene učitelje bodo penzionirali ali pridejo na železnicu za stražaje, mladi nesposobni v "Fortbildungskurs", penzionirani oficirji pa v šolo podučevat kmečkih otrok. Nekdaj smo nosili najmanj pol leta abedne tablice v šolo, in pol leta če ne dalje smo buhštabirali (zlogovali), o drugih rečeh, kakor pisanju, računstvu, itd., ni bil govor. Zdaj otrok, ako ima malo talenta ali pamet za uk, zna v letu vsako slovensko in nemško knjigo brati, z malimi in velikimi črkami pisati in štiri razne račune; pa še vendar vse to ne zadostuje. Misli se je, da, kdor bodo enkrat šole od cerkve ločene, ne bode nikakov nemir med učiteljstvom in duhovščino; ali zdaj še le je ta prav na dan prišel. Školniki ne znajo po redu več po cerkvah

hoditi, ne smejo Marijinih pesem, ktere so duhovni že pred dvesto leti zložili v cerkvah pri božjih službah pevati, ne po redu streči! Prašajmo, pri kteri fari je zdaj med učiteljstvom in duhovščino božji mir?

Celo redke so, in med stoterimi ne verujem, da bi bile dve. Nova postava tirja in je tudi po redu, da bi se mladina še bolj podučevala, ali žaliboze, v sedanjem času učitelj ne sme otroka z ostrom očesom pogledati, šibe pa celo ne pokazati, čeravno je že marsikterega gospoda naredila. Kajti, ako se pokaže, pride hitro bodi si kaka koder prosta baba nad učitelja, da si usta izprazni, potem beži v farovž k g. župniku, kder se ji postave pokažejo in se poduci, kde se naj pritoži; takošna je zdaj tukaj nova šolska vravnava in se ve, da bomo napredovali. —? Rakovo pot.

Kako pa je tukaj s šolskimi drvmi? Nekdaj je en sam mož to pri fari prevzel in o pravem času vse oskrbel, zdaj pa jih je sedem in že so en sežen in tri četrte spravili. — Po novi postavi se je pripoznala učiteljem potrebna kurjava in luč, pa kaj da kdar je najhujša zima, nimamo ne ene tršice drv. Dokler je še bilo nekoliko drv, prišel je zdaj eden, zdaj drugi teh gospodov zapovedovat, naj bi se bolj kurilo; ko je pa prišel tretji, je reklo, da smo preveč sežgali; tako se godi ubogim učiteljem v zdajnjem času. — Vestimir.

Od Pesince. Dragi „Slov. Gospodar!“ Sledče vrstice ne slišijo prav za prav v tvoj program, vendar so v zvezi z narodnim gospodarstvom, izvoli jih sprejeti v svoje predale. Značajno je pri Slovencih, da so pobožnega duha, in radi zidajo na prijaznih holmih in gričih cerkve in kaplice. Na celem svetu jih ni toliko na tako majhnem prostoru, kakor na slovenski zemlji; vsak ptujec, kteri obišče naše kraje, se čudi mnogoštevilnim cerkvam. Slišal sem to od več Gospodov na Slatini, in lani, ko smo blizu Gleichenberga z brega razgledavali prijazno okolico, je neka imenitna gospa zagledavša slovenske gorice — Marijo snežnico, sv. Ano — hitro nekako veselo djala: Dort wohnen die Wenden, (tamo Slovenci prebivajo.) Res, prijazno se oko ozira po slovenskih gričih olepšanih z belimi hišami in prijaznimi cerkvami; vendar ena reč ni hvale vredna. Mnogokrat se veliko denarja potroši za olepšanje cerkev, stavljene kapelic, križev itd., ali to se izpelja ne redkokrat v tako slabem okusu, ka se vsakemu izvedenu stopivšemu v tako kapelo, milo stori za denar, kteri se je potrošil. Slovenci ljubijo žive barve, to kaže njih noša, ali kako se večkrat na eno podobo, en altar nakopičijo same jako kričeče barve, ni lepo, še manj pa po cerkvenem okusu: videti je tudi slike in draga pozlačene podobe, ktere niso drugega vredne, da se v ogenj vržejo in sožgejo. Take podobe jako žalijo oko in srce ogledaveca, in vzrokujejo, da ptuji popotniki slabo sođijo nas in našo izobraženost; temu je največ vzrok pomankanje pravih umetnikov, mojstri skaze se vtičejo v dela, kterih ne razumijo. Dragi Slovenci! za taka dela vam priporočamo g. Jurja Čučka, rojenega Slovenca ko izvrstnega umetnika, on je izučen zlator, ki tudi slikati zna, se mu smejo z dobro vestjo izročiti malane podobe za ponovljenje, ker je v zvezi z g. Murnikom, kamnarom, Slovencem, je v stanu oskrbeti vso zuotranjo spravo za vsako cerkev. Vsi ti mojstri stanujejo v Mariboru; njih dela, kdor hoče, lahko vidi pri Dev. Mariji na Smoliniku ruške fare, pri sv. Andrašu in sv. Lovrencu v slov. Goricah.

Iz Ivanec 20. sušca 1870. A. Št. — Popolnoma še nam je v spominu strahovita dogodba, ktero sem pred kratkim popisal v 8. štv. „Slov. Gospodarja“, namreč grozna moritev neke stare vincarce in že je spet ranila druga taká dogodba naše srce, ki se je zgodila v Negovski vasi. Prišel je pred kratkim domu, še komaj 22 let stari fant, ki je bil zarad umorstva v zaporu. Fant se je hvalil, da se mu je v zaporu prav dobro godilo — pa zakaj se mu tudi nebi, saj mu tam bolje gre, kakor doma — in je reklo, da ga zapor celo nič ni spokoril, in da je to resnica, hoče tudi prihodnjič s tem potrditi, da prihodnjič ne bo nikogar več samo potepatal, temuč vsakega taki ubil, s katerim bo imel kakov prepir. Kar je govoril je tudi storil: 15. t. m. gre zvečer k sosedu, začne tamo prepir s sosedovim bratom, zgrabi leseni svečnjak in mahne ž njim prvikrat po plečah sosedu, drngikrat pa po glavi tako zlo, da je udarjeni taki na tla pal, in ne več besedice pregovoril in kratkem nesrečno smrt storil. Naj bo ta strašna dogodba vsem v ostrašiven izgled, posebno pa starišem, ker zvečega krivijo ljudje vendar njih, če se otroci tako slabo obnašajo. Starši! pazite zato na

vaše otroke, odrejajte nje v strahu božjem in boste njim v vsem v lep izgled.

Prigovori v poduk.

I.

Kar želiš, da tebi kdo stori,
To stori drug'mu tudi ti.
Kar pa tebi ni ljubó,
Ne stori tega bližnjemu.

Bogatinec, krt in miš
V zemlji 'majo paradiž.

Kder se človek enkrat zbode,
Tam se drugokrat ne bode.

Kaj mara
Vrana za brodara?
Vsakdo zna za svoje
Kde ga čevelj gloje.

Zrno k zrnu pogača,
Kamen k kamenu palača.

Kako zaslužilo, tako je plačilo.
Tako je —
Kdor nima, kupuje,
Kdor pa imá,
Lahko prodá.

Kdor malega ne časti,
Velikega vreden ni.

Na brusu ni medu,
Brez zime ni ledu.

Politični ogled.

Njih Veličanstvo cesar se je spet odpeljal v Peš in namerjava v kratkem potovati v Dalmacijo.

Ministerska kriza je spet pri nas na dnevnem redu. Ministri niso zložni skorej v nobeni stvari. Pri zadnjem ministarskem posvetovanju, pri ktem je predsedoval cesar sam, je bila na dnevnem redu prenaredba volilnega reda za državni zbor, s to prenaredbo, ktero je napravil minister Giskra, se niso zlagalili niti drugi ministri niti cesar in sklenolo se je, da še letos ne sme priti pred državnim zborom. Na to je bil Giskra tako razkačen, da je taki šel k cesarju in mu reklo, da stopi iz ministerstva. Cesar mu odgovori, da naj še ostane do konca zdajnjega zborovanja v državnem zboru in po tem naj odstopi. Zdaj je Giskra že poslal prošnjo do cesarja v Peš zastran izstopa iz ministerstva. Ko je odstopil od ministerstva Belkredi, so rekli Nemci: „Slovanski Bog je umrl!“; če zdaj odstopi Giskra, bi mi tudi lahko rekli: „Nemški Bog je umrl!“ — Drugi ministri še bodo pre ostali, kako dolgo vendar še se ne ve, misli se vendar, da ne bodo zastran velike starosti stopili iz ministerstva.

V državnem zboru je končano posvetovanje v novem redu civilnega procesa. Sprejeto pa je vse, kakor je hotel Herbst.

V odsek u državnega zboru za poljsko rezolucijo je bil sprijet Rechbauerjev nasvet, po ktem se naj prepusti gališkemu deželnemu zboru vstanovljenje načel uka v ljudskih šolah in v gimnazijah, kakor tudi postavodajalstvo za tista vseučilišča, za ktera plačuje dežela.

Za stran stroškov, kteri so se napravili pri pomirovanju upora v Dalmaciji, še se dunajska in madjarska vlada zmirom pogajate. Denar je pridno šel iz žepa dunajske vlade, Madjari pa zdaj pravijo, Dalmacija spada pod Cislajtanijo, vi ste jo morali pomiriti, plačajte zdaj tudi stroška! — Vse to je blagoslov dualizma, in še bo enakega več!

V českih in moravskih časnikih se zmirom četejo mnogi protesti slovanskih občin proti odtrganju Moravske od Česke. V Moravskem bodo spet v kratkem volitve moravskih deklarantov, ki so vsled nemške postave zadnjega deželnega zboru izgubili mandate. — Upati je, da bodo spet zmagali narodni.

Ogerski finančni minister hoče pre tudi odstopiti, vzrok je pre ta, da je pri posvetovanju o plačevanju hišnega davka od novozidanih hiš v Peštu, proti njemu govoril Deak in Tisa, tedaj voditelja obeh strank.

Pruski kralj je pri neki priložnosti javno izrekel, da se postava, po kateri bi se naj odpravila kazenska smert, tako dolgo nebode upeljala, dokler bo on živ.

Angleški časniki hočejo trditi, da je zveza med Prusko in Rusko gotovo sklenjena, in gre do tega, da se razdeli Avstrija — in da Česko in nemške dežele vzeme Prus, druge dežele pa Rus. — Dobro izmišljeno!

Srbija se pripravlja na svojo veliko nalogo, namreč osvoboditi Slovane v vzhodu, pri tem pa tudi srbska vlada skrbi za narodni napredek in ustanovljenje tiste podlage, na kateri je edino mogoče zdravo narodno državo zidati omike in blagostanja. Minister za uk skrbi za šole, posebno za ljudske šole; finančni minister pa je sestavil komisijo, ki bodo izdelala projekt za „gospodarske šole“, ki se bodo v pospeh kmetijstva osnovale po celi Srbiji.

V Bosniji vlada strašen turški terorizem, posebno ko je dunajska vlada turški pisala, da je tamo že vse pripravljeno za vstanek in da še se samo čaka na Srbijo, kdar bo dala znamenje.

V Madridu je bil 12. t. m. dvobojski med vojvodom Montpensierom in infantom Henrikom Bourbonskim. Obsta se potegovala za španski prestol in to je prej ko ne bil dvobojski. Henrik je bil ustreljen. Morala sta biti strašno razkačena, ker sta streljala trikrat, pred ko je eden bil ustreljen. Eden je mrtev, drugi pa bo vsled tega dvobaja teško kdaj prišel na kraljevski prestol.

Vse evropske vlade so se pre diplomatično zedinile, da se bodo pošiljali v Rim na koncil posebni pooblaščenci. Če pa se bode kaj sklenili, kar bi bilo protivno državljanškim postavam, se hočejo vlade s civilnimi svojimi postavami izvrševanju enakih sklepov soperstaviti.

V Meksiki še zmirom ni miru, temoč med uporniki in vlogo večkrat zlo krvavi boji.

Novičar.

(Velika gospodarska skupščina) se bode letos sošla v Temešvaru, pri tej priložnosti bode tudi velikanska izložba gospodarskih pridelkov.

(Naših vrabcev izvajajo mnogo v Ameriko.) V jeseni so iz Francoske v Filadelfijo odpeljali okoli 4 centov živih vrabcev; v Ameriki so jih lepo sprejeli in jim gnjezda za razpolodenje spleli. Kaj pa naši gospodari delajo z vrabci?

(Palacki) je prišel iz Nice spet domu v Prago.

(Šest hiš se je porušilo) pred kratkim v Oseku, ko je neke dni tako zlo deževalo; na srečo vendar ni noben človek na zdravju poškodovan bil. Kaj pa dela tamošna komisija za zdravje?

(Mož, ki je naprej znal, kdaj bo umrl.) V neki vasi Egeres je pred kratkim umrl 108 let stari mož. Zjutra še popolnoma zdrav, si nabave pipo z duhanom in gre eno uro daleko k svojemu sinu, ktemu reče, da mu je prišel praviti, da bo on (oče) zvečer umrl; in mu tudi navede ljudi, ki bi ga naj spremljali pri pogrebu. Sin, ki je videl, da je še starec celo zdrav in črstev, mu to ni hotel verovati in gre v log po drva; ko zvečer domu pride, je oče že bil mrtev. Mati mu je pripovedovala, da je oče, ko je domu prišel, še kupico čiste vode izpil, se potom vlegel, zaspal in se ni več prebudil.

(Nova tvarina za streljanje.) Srbski kneški častnik H. Pantelič je iznašel neko novo tvarino za streljanje, katera zna premeniti vse sedanje orodje za streljanje in imeti zelo veliki upliv do vojskovanja. Sedanji strelni prah se bodo odstranili, in mesto njega se bodo rabila ta nova tvarina za streljanje, ki se pripravlja iz slame. Prednost te tvarine pred dozdajnim prahom za streljanje je posebno v tem, da je zelo dober kup, zelo lahka, se povsod lehko taki napravi in da ima desetkrat več moč kakor strelni prah. Srbska vlada je skrivnost te nove iznajdbe že od njega kupila.

(Vaganje rekrutov.) V Pruski se že od novega leta sem rekruti pri pobiranju vagajo; zdaj se pravi, da bodo tudi naše vojaško ministerstvo ukazalo, da se bodo tudi pri nas prihodnjih rekrutih pri pobiranju vagali in sicer celo na lotu.

(O Janški in Vevški glasovitih borbi) med nemškimi

turnarji in slovenskimi kmeti, je po desetmesečnem preiskovanju se končala sodba 16. t. m. tako, da je iz Jančega obsojenih 19. Obsojeni so: Anžur Janez na 2 leti težke ječe, Žganjar Lovro $5\frac{1}{2}$ leta težke ječe; Anžur Anton $2\frac{1}{2}$ leti, Anžur Andrej 8 mesecev težke ječe, vsakih 14 dni en postni dan; Omahen Jože $1\frac{1}{2}$ leta, Rojec 1 leto; Godec Ant. 1 leto, Mohar Anton, Mohar Janez, Bratun Peter. Ostrež Jerne, Štrus Janez, vsak na 1 leto. Anžur Janez 2 leti, drugi pa na več mesecev. 13 se jih je podalo, 7 jih je kazen tak na nastopilo, drugi pa so se pritožili pri viši sodnji v Gradcu.

(Iz Prvačine) se piše, da se tamošno vse hvale vredno bralno društvo spremenilo v čitalnico. Dober napredok!

(Kupčijska in obrtniška zbornica Kranjska) bo tudi napravila vlogo na gospodsko zbornico državnega zbora in na ministerstvo zoper novo postavo pridobitnega davka. Ta postava je res tako globoko segajoča v žepe revnih delavcev, da bi se po pravici morala imenovati krvava postava, če bi se odobrila, to previdijo vse družbe in srenjski zastopi, in zato vsi pošiljajo prošnjo do ministerstva, da se ne bi odobrila.

(Ženske v tiskarni) V Peštu napravlja neka gospa Antonija Rudnyanszky tiskarno, pri kateri bodo samo ženske poslovale v ta namen se je že prijelo 24 ženskih učencev. Gospoh društvo dobodelnosti pa bo napravilo šole za stavki. Temu so vzrok štriki tiskarnih pomočnikov, sicer pa ni celo nič novega, da bodo ženske poslovale v tiskarnah, ker to je že dolgo vpeljano v Ameriki in Anglezi.

Tržna cena pretekli teden.	V Varaz-		V Mariboru		V Celju		V Ptuju		
	dnu	fl.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	
Pšenice vagan (drevenka)	.	4	35	4	65	4	80	3	90
Rži	.	2	70	3	15	3	25	3	—
Ječmena	.	2	55	0	00	3	60	0	—
Ovsra	.	1	85	2	10	2	40	2	—
Turšice (koruze) vagan	.	2	65	2	90	2	80	2	70
Ajde	.	2	50	2	80	3	—	2	20
Prosa	.	2	70	2	40	3	50	2	70
Krompirja	.	1	50	1	30	1	50	1	15
Govedine funt	.	—	20	—	25	—	24	—	25
Teletnine	.	—	22	—	26	—	24	—	26
Svinjetine črstve funt	.	—	26	—	26	—	24	—	26
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	.	9	—	—	—	8	50	9	50
" 18"	.	—	—	5	50	0	00	—	—
" 36" mehkih "	.	4	—	—	—	6	20	7	50
" 18"	.	—	—	4	—	—	—	—	—
Ogljenja iz trdega lesa vagan	.	—	80	—	60	—	50	—	60
" mehkega "	.	—	50	—	50	—	45	—	50
Sena cent	.	2	10	1	90	1	65	2	20
Slame cent v šopah	.	1	80	1	40	0	90	1	40
" za steljo	.	1	80	1	—	0	85	1	—
Slanine (špeha) cent	.	38	—	27	00	38	—	28	—
Jajec šest za	.	—	10	—	10	—	10	—	10

Cesarški zlat velja 5 fl. 85 kr. a. v.

Ažijo srebra 121.—

Narodno drž. posojilo 97.90.

Loterijne srečke.

V Trstu 18. marca 1870: 3 65 81 40 57

Prihodno srečkanje je 2. aprila 1870.

Oznanilo.

Iz svoje zaloge, ktera popolnoma oskrbljena z različnim lepim in dobrim blagom za obleke v pomladni in poletju, in ktera se prodava pa **naj nižji ceni**, priporočam med drugim tudi to-le:

Pavolnino in platinino, plehanino in ne plehanino, vatel po 16—28 kr. Pravo laneno platno " " 23—60 kr. Modri druk " " 30—36 kr. Kambrik " " 25—33 kr. Roba za hlače " " 30—50 kr. $\frac{4}{4}$ široko roba iz ovčje volne " " 30—80 kr.

Dalje vse vrste sukno, robo za hlače, poletne sukne itd.

Pri meni se tudi dobivajo lepi ženski jopiči, napravljeni po najnoviji šagi, razne velikosti po 3—10 gld.

J. E. Zupan,

kupec na sofijinem trgu slovenski cerkvi nasproti v Mariboru.